

Hvis man vil gå ind og begynde at blande sig, så begynder man at gå ind og blande sig på de frie markedsmechanismers område, og det er der slet ikke nogen grund til; det har vi ikke nogen interesse i overhovedet.

Hvis man nu havde hørt ordentligt efter under min ordførertale, så pointerede jeg også, at vi heller ikke har noget ønske om på noget som helst tidspunkt, at de donationer, der kommer fra fonde, erhvervsliv eller andre, der måtte have mulighed for og lyst til at donere, skal gå ind og sættes i stedet for et offentligt tilskud, tværtimod. Man kan få mere bacon og karse på leverpostej, i stedet for at den bare er flad og uden smør under.

(Kort bemærkning).

Pernille Falcon (EL):

Inden man begynder at putte pynt på maden, som Dansk Folkepartis ordfører giver udtryk for, så er det jo meget godt at vide, hvad det er for en mad, man skal putte pynt på.

Det her forslag går jo i hovedsagen på at danne et overblik over den private kulturpolitik, sådan at man kan gå ind og få en mere konstruktiv diskussion af, dels hvor mange midler det offentlige skal yde, dels til hvilke kunstarter, til hvilke vækstlag osv. den offentlige støtte skal ydes. Det er jo netop for at sikre, at den private kulturpolitik, hvis den kommer til at stå for alene, ikke kommer til at indsnævre mangfoldigheden. Så har det offentlige, som Enhedslisten ser det, en forpligtelse til at sikre bredden og til at sikre vækstlagene.

Det er det, der er hele hovedpointen i den undersøgelse, som vi kan forstå at regeringen og Dansk Folkeparti ikke har noget ønske om, fordi man ikke ønsker at forholde sig til spørgsmålet om mangfoldighed.

(Kort bemærkning).

Louise Frevert (DF):

Efter min bedste overbevisning har vi rigeligt af mangfoldighed. Vi har *rigeligt* af mangfoldighed. Vi har armslængdeprincippet, og det er strålende, mener vi i Dansk Folkeparti. Og som sagt: Det er et spørgsmål om anskuelse.

Så vil jeg gerne forholde mig til én meget, meget væsentlig ting i den her diskussion, nemlig at Enhedslisten og de andre spørgere åbenbart vil gå ind og rokke ved åndsfriheden. Det er nogle bestyrelser og andre, der sidder og giver penge, og det er den frihed, både åndsfriheden og den kulturpolitiske frihed, de har til selv at

bestemme. Det skal vi overhovedet ikke blande os i på nogen som helst måder. Der skal ikke kortlægges noget.

Hvis man vil kortlægge noget som helst om, hvad de private fonde og virksomheder og andre, der donerer, vil yde, så kan man altså selv løfte telefonrøret og sætte det i værk. Jeg er sikker på, at både Enhedslisten og Socialdemokraterne har ressourcer nok til at kunne etablere forskellige tiltag i den retning. Det kan overhovedet ikke være ministeriets pligt eller det offentliges pligt at begynde at undersøge private forhold og donationer. Det er bl.a. dér, at forskellen på Enhedslisten og Dansk Folkeparti ligger.

(Kort bemærkning).

Bodil Kornbek (KD):

Jeg synes, det er meget vigtigt at få pointeret, at der jo ikke er nogen her, der siger, at fonde og private midler er skidt for kulturlivet. Ikke én har talt om det, tværtimod.

Der er heller ikke et eneste af de partier, der har været med til denne her forespørgselsdebat, der overhovedet har nævnt med et eneste ord, at vi ønsker indblanding og styring eller noget af den slags overhovedet. Tværtimod har man jo netop talt om den kunstneriske frihed. Men det, vi ønsker, er jo at se hele kulturen i sammenhæng og få et overblik til gavn for kulturen.

Kl. 11.20

Hvordan kan fru Louise Frevert få det til indblanding og styring og hvad ved jeg, mindskelse af åndsfriheden osv.? Hvordan? Der er ikke nogen, der taler om det undtagen fru Louise Frevert.

(Kort bemærkning).

Louise Frevert (DF):

Det er måske, fordi jeg kalder tingene for det, de egentlig er, i stedet for at læse imellem linjerne. Som jeg både ser og hører det, er det min opfattelse, og det er åbenbart også flere borgerlige partiers opfattelse, at man griber ind i friheden til selv at kunne bestemme og i armslængdeprincippet. Jo, det gør man. Man griber simpelt hen ind.

Og den kortlægning, vi taler om, hvad skal man bruge den til, når det er private midler? Her taler vi om det ekstra, man kan få i forhold til de midler, som man kan give fra statslig side.

Men det kommer sig sikkert af, at man på et tidspunkt har ønsket, at der var en løbende strøm af ressourcer og midler fra offentlig side, sådan at man kunne give til snart sagt alt. Det